Вашингтон - Старе поделе и мржње поново тињају у БиХ, 14 година након окончања рата, пише Вашингтон пост. У тексту се оцењује да је привреда у БиХ у „дроњцима“, будући да је стопа незапослености већа од 40 одсто.

Аутор Крег Витлок, између осталог, цитира председника Народне скупштине РС Игора Радојичића који сматра да је крајње вријеме да се оконча међународна суперивизија у БиХ и присиле политичари у земљи да сами решавају проблеме.

„Међународна заједница губи стрпљење. Чак је постало досадно објашњавати им проблеме у БиХ. То је за многе од њих стара прича и они су од тога уморни“, сматра Радојичић. Саветник премијера РС Гордан Милошевић упозорава да наметнути централизовани федерални модел земљи значи само једну ствар - доминацију једне групе. Жељко Комшић, председавајући Председништва БиХ каже да појединац у БиХ уопште не постоји, већ се доживљава само као члан одређене етничке групе.

Вашингтон пост подсећа да је председник СДА Сулејман Тихић забринут да би врела реторика могла, како је навео, да прерасте у насиље и додаје да се не сме дозволити да ствари измакну контроли. БиХ још увек надгледа међународни представник, познат као високи представник, који има неограничена овлашћења да отпушта локалне званичнике и одређује политику уколико сматра да је то неопходно за добробит земље. Савет за спровођење мира и агенције које надгледају Дејтонски споразум покушавају годинама да укину ту позицију и врате пуни суверенитет земљи. Међутим, стране дипломате кажу да нису уверени да су политичари у БиХ спремна сами да управљају земљом.

Високи представник Валентин Инцко тврди да БиХ пати од „синдрома зависности“ још од времена када је била део Отоманског царства. Као аргумент за такву тврдњу он наводи Мостар, „потпуно подељени град, који је због политичких спорова између муслимана и Хрвата остао без буџета и делотворне владе.

Инцко подсећа да је чак и делегација ватрогасаца и општинских радника тражила помоћ од њега јер им зараде нису исплаћене већ месецима. Аутор текста на крају оцењује да национална влада одговара тројици председника, који се слажу око једне ствари, а то је да корупција, унутрашње политичке размирице и бирократија паралишу земљу.

(Данас)